

да не мржът отгладѣ и нощѣ спали въ голѣми кошове по улицитѣ. Кждѣ края на XVIII-и вѣкъ, тѣ образували едно население отъ 40,000 души. Сега л. не ходѣжтъ вече полугоди и сж трудолюбиви хорица, настанени въ жилища.

Лазарь отъ Витания. Братъ на Марта и Мария Магдалина, приятелъ на Исуса Христа, когото приималъ често въ жилището си, и отъ когото билъ възкрѣсенъ въ 4-ия день слѣдъ смъртъта си. Споредъ едно сказание, 10 години подиръ Христовото възнесение, **Л.** хвърленъ отъ евреитѣ въ една слаба ладия, безъ платна и безъ гребла, съ сестритѣ си Марта и Мария Магдалина, и съ други християне, избѣзъл на сухо честито въ сегашна Франция, дѣто станжлъ маревлски епископъ, и прѣтърпѣлъ мченичество, слѣдъ 30-годишно апостолство. **Л.** е светицата-покровитель на Марселия и други французски градове. Католицитѣ празнуватъ паметъта му на 17-и юлия и 5-и декемврия.

Лазарь и богатий (лошиятъ богатъ). Притча, която се разказва въ Евангелието отъ Лука (гл. XVI). Споредъ Евангелиста, Исусъ казалъ на ученицитѣ си: «Имаше единъ богатъ човѣкъ, и обличаше се въ багрѣница и висонъ, и веселеше се всѣкой день съ великолѣпни пирове. Имаше и единъ сиромашъ, на име Лазарь, който, покритъ съ струени, лежеше прѣдъ вратата му. А Лазарь желаше да се насити отъ трошницитѣ, които падахж отъ трапезата на богатия, нъ никой му ги не даваше; само псета дохождахж, та ближехж ранитѣ му. Лазарь умрѣ и ангелитѣ занесохж душата му въ лоното Авраамово; умрѣ и богатий и отиде въ пѣ-

къла. Богатий, когато бѣше гна мжки, дига очитѣ си и вижда гна далечъ Авраама, и Лазаря въ иннеговитѣ обятия, и извика: Оттче Аврааме, помилуй ме и проведи Лазаря да намокри крайчеца гна прѣста си въ вода, и да расхладди езика ми, защото се мжча ужжасно». А Авраамъ му отговорилъ, че понеже е блаженствувалъ, икогато Лазарь е страдалъ, справедливо е той да тегли, когато **Лазарь** добрува.

Нѣкои церковни писатели сж виждали въ Лазаря, измисленото лице въ тая притча, една истинска личностъ; и споредъ едно прѣостонародно прѣдание, тоя Лазарь е покровитель на прокаженитѣ. Други библейски писатели мислѣжтъ, че Исусъ Христосъ училъ въ тая притча, какво и оправданитѣ и осждениитѣ отъ Бога значѣжтъ отсжжданията си и захващатъ да блаженствуватъ и да се мжжжтъ веднага слѣдъ смъртъта си, и че и въ двата случая отсжжданията сж вѣчни.

Лазарь. Сръбски кралъ, умрѣвъ 1389. Сръбското царство катто се расчленило слѣдъ Душановата смъртъ (виж. *Душанъ*), незаконно-рожденный Душановъ синъ **Л.** завладѣлъ сѣверо-западната частъ или Сирмия (частъ отъ Славония), а Вукашинъ станжлъ господарь на останжлата частъ. Слѣдъ смъртъта на Вукашина, убитъ въ бой съ турцитѣ, **Л.** избѣгнжлъ сжщата участъ, като сключилъ миръ съ турцитѣ, съединилъ подъ властѣта си токо-речи цѣла Сърбия (1377) и царувалъ мирно 10 години. Въ 1387, за да се освободи отъ данѣта, що плащалъ Мураду, свързалъ съжжъ съ българетѣ, разбилъ турцитѣ въ нѣколко срещи, нъ на Косово поле билъ съвсѣмъ съси-